

Csongor Andrea

ÉN KIS KERTET

2019-12-11 | VERS

Kőkerítést látok, mely csak jelzi a legelők szélét,
a természet saját anyagából vett határt,
fehér köveket, melyek védenek a széltől, és
tartják a nap melegét.

Lehetne éppen kovácsoltvas is,
a kapunál kicsit magasabbra emelt,
mögötte árnyas gyümölcsfák, ahol
a kinn és benn összeér,
a természetes és épített,

földi és égi találkozik.

De ott van nekem a bezárt kert,
benne foglyul esett tér, idő,
a fal mögött kerengővel,
újra rótt körök útja,
benn színes virágok hajladoznak,
fala feloldás nélkül körbeér.
Kinti magokról szaporodott,
színes, hajladozó virágok odabenn,
lilák, meg rózsaszínűek,
termésük kerten belül marad.
Leképezi a világot, és tagadja.
Lepecsételt kút, körbezárt forrás.

kép | shutterstock.com